

slet ikke benyttet. Der blev udarbejdet helt andre og væsentlig dyrere, større Planer for disse Bygninger end dem, som Haandværkerne havde tænkt sig, saaledes at det Bud, som Haandværkerne havde gjort den Gang, og som det højtærede Finansudvalg, ogsaa forinden Bevillingen, blev given, var blevet gjort bekendt med, i alt Fald for saa vidt angaar Størrelsen af Summen, har drejet sig om noget helt andet. Jeg tør ikke sige, at selve Overslagene have foreligget for Finansudvalget, men det Faktum, at der var gjort et saadant Tilbud til den Sum, der var nævnt, det har foreligget for Finansudvalget.

Og det er jo en given Sag, at hvis ikke Finansudvalget selv havde set, at det var et helt andet Arbejde, en Anstalt af helt andre Dimensioner, der var Tale om, end den, paa Grundlag af hvilken Haandværkerne havde gjort deres Tilbud, vilde Finansudvalget ikke have nøjedes med at trække 15,000 Kr. fra de 151,000 Kr., som bleve forlangte her, men vilde selvfølgelig have forlangt et langt større Fradrag.

Forholdet er jo det, at den Gang, da Arbejdet paa at skaffe Opdragelsesanstalter for Staten begyndte, anmodede Justitsministeriet Overværgeraadet og navnlig dets Formand om at udfinde passende Steder, hvor disse kunde lægges, og passende Ejendomme dertil; og Overværgeraadets Formand er da paa Foranledning af en Mand i Jylland, som han kendte fra sin tidligere Virksomhed som Formand for „Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse“, kommen i Forbindelse med disse Haandværkere, og derigennem er dette Tilbud, der den Gang forelaa, fremkommet. Hvad min Stilling til Sagen angaar, er den som sagt den, som det høje Ting ogsaa meget vel ved, at efter at Finansudvalget havde krævet Summen nedsat med 15,000 Kr., og efter at jeg i den Anledning havde udtalt, at jeg saa maatte forbeholde mig fri Hænder med Hensyn til at bortgive Arbejdet uden foregaaende Licitation, blev dette stadfæstet af Ordføreren ved Udtalelser her ved anden Behandling i Tinget; og jeg udtalte, at jeg opfattede Nedsættelsen og Ordførerens Udtalelser paa den Maade, at jeg havde fri Hænder, og jeg føjede til, at jeg haabede, jeg skulde kunne komme igennem med den Sum, som altsaa ved anden Behandling blev den foreslaede, altsaa 136,000 Kr. eller der omkring, men at jeg paa det Tidspunkt endnu ikke var sikker derpaa, og at jeg derfor, inden 3die Behandling fandt Sted, vilde undersøge, om jeg kunde komme igennem med den

Sum, om jeg kunde faa Arbejdet udført for den Sum, som ved anden Behandling blev bevilget.

Og det gjorde jeg. Som den ærede Ordfører for Underudvalget (Jensen-Sønderup) oplyste, modtog jeg derefter fra „Aktieselskabet Oscar Køhler“ et Tilbud af 11. Marts, altsaa lige ved den Tid, da Finansloven kom til tredje Behandling, hvorefter Summen kunde slaa til. Og da saa Finansloven havde været til tredje Behandling, fremdeles uden at der fra nogen Side var rejst nogen som helst Indvending mod min fri Bestemmelsesret, accepterede jeg straks, da Finanslovens tredje Behandling var forbi, dette Tilbud. Naar Kontrakten først er afsluttet noget senere, ligger det jo i, at en saadan Kontrakt tager Tid at udarbejde, men fra Justitsministeriets Side blev Tilbudet accepteret straks efter Finanslovens tredje Behandling i Fjor og i Tillid til, at jeg efter alt, hvad der var passeret, var berettiget til at handle saaledes. Og jeg tror heller ikke, at et eneste Menneske vil bestride, at jeg efter alt, hvad der var gaaet forud, var berettiget til at handle paa denne Maade.

Det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) udtalte, at jeg skulde have sagt ved første Behandling — jeg skrev Ordene nøjagtigt op, saa hurtigt jeg kunde følge ham —, at er der sket noget urigtigt, er det Finansudvalgets Skyld. Noget saadant har jeg slet ikke sagt. Jeg har ved Finanslovens første Behandling givet en Fremstilling af, hvad der er passeret, men jeg har ikke søgt at skyde Skylden over paa nogen og søger heller ikke at gøre det i Dag. Jeg nævner kun, hvorledes det hele faktisk forholder sig, og det er efter min Mening ganske utilladeligt, naar det ærede Medlem for Fredericia vil fremstille det, som om jeg har søgt at skyde Skylden fra mig over paa andre. Det har jeg ikke gjort, og det ønsker jeg heller ikke at gøre.

Jeg kommer derefter til de Udtalelser, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) bærede mig med. Jeg skal først omtale Forholdet til Biografteatret i Vimmelskafet. Det ærede Medlem sagde, om jeg opfattede ham rigtigt, at efter Finanslovens første Behandling havde man faaet at vide, at dette med at uddele Biografteater-Bevillinger var noget, der laa hos Politidirektøren, i Provinserne hos Politimesteren. Det er ikke noget, man har faaet at vide efter Finanslovens første Behandling. Det er noget, man allerede paa det Tidspunkt vidste her i Tinget, bl. a. fordi jeg ved